

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΨΗΣ

Ἐπὶ ἐνεννήντα τέσσαρα καὶ χίλια ὀκτακόσια
νῦναι καλὰ ὁ Λόρδος μας νὰ φῶμε κι' ἄλλα τόσα.

Δέκατος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθήναι.

Ἐῶν ὅρων μας μεταβολή. — ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Ὁ ΡΥΜΗΘΙΣ τὴν ἰσοδομίαν
κι' ὅταν ἔχω ἔτυπνῶ
Ἐνδιαφέρμας ἐπὶ δέχματα
καὶ ἔσται ἄνευ τὸν πάλιν
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα θύει
Ἐνδιαφέρμα γιὰ κατὰ χρόνον

— μονὸν μὴ σὸρὰ δὲ βγαίνῃ,
— κι' ὅποτε μοῦ καταβαίνει.
— γιὰτι λαμπὰ δὲν ἔχομε.
— καὶ εἰς τὴν Ἀλλοδαπήν.
— ἔχομε νῆμα κι' ἔντροπὴν.
— ἔκαστ' φράγμα εἶναι μόνο.

γὰ τὰ ἔνα ὅμως μερτ'
Κι' ἕνα φύλλο ἂν κρατῆ.
κι' ἔσπορας τὸν παρὶ ἐν εἶδει.
Γράμματα καὶ συνδρομαί.
Γιὰ τὴ σάρα καὶ τὴ μάρα

— ἔκα φράγμα καὶ ἑστὸ χέρι.
— εἴτινα συνδρομαίτης.
— τὸ τὸν καὶ μαῦρο εἶδι
— ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμὰ.
— κατὰ εὐλοὸ μὴ δεκάρα

Πρῶτ' Ἰανουαρίου,
περιτομὴ Κυρίου.

Πενήντα πέντε καὶ τετρακόσια,
Ἄν Βασίλεις κι' ἄμάν γιὰ γρόφα.

Μηπωναμάδες μας κι' εὐχαίαι, ὅσοι πέφτουν σὰν βροχαίαι.

Πλούτῃ ἔσῶν Βασιλεία μας καὶ νέας δόξαις χρίσμα
καὶ νὰ μᾶς κἀνὴ καὶ χορὸ ἔσῶν ἀνεστησῶν τὸ πείσμα.

Κιθάρῃ ἔσῶν Διάδοχο τὸν μουσικὸν μεγάλην
τὴ δόξα μας καὶ δόξα του ἔσῶν κόρδαίς της νὰ ψάλλῃ.

Ἐσῶν ἀδελφούς του Πρίγκιπας βιολιά καὶ βιοντοῦτσιλα
νὰ τὸν ἀκομπανιέρουνε καὶ νῦναι μίαν τριλλά.

Ἐσῶν Λόρδο περισσεύματα ἔσῶν μπόμπικις του νὰ θαῖξῃ
κι' ἕνας παππάς τὴ στρουγγὰ του κι' ἐκείνον νὰ διαβᾶξῃ.

Ἀρμάδες εἰς τὸν Μπούμπουλη καὶ τρίκροτα χαρτένια
νὰ τᾶχη σὰν καταγεθούν τὰ τρία σιδερένια.

Εἰς τὸν Στεφάνου περισσὴ διπλωματίας χάρι
τῶν ξένου γιὰ τὴ μπόμπα μας νὰ τῶν ἐξλαμινάρῃ.

Εἰς τὸν Μπουφιῶν προκοπὴ καὶ μίαν σκούπα εἶναι
νὰ κἀνὴ σὰν τὴν Λιβαλιὰ γαλλὰ καὶ τὴν Ἀθήναι.

Ἐσῶν λαλοὺ τὸν Καλλιφρονᾶ μὴ τὰ γλυκοχαρτέματα
νὰ τᾶχη εἰς κατὰ μας Σχολιῶν νὰ μᾶς μαθαίνῃ γράμματα.

Πίνα χρυσὴ ἔσῶν Τσαμαδὸ μὴ κι' ἄρματα μεγάλα.
νὰ πολεμῇ καὶ μὴ τὸ δῶδ, τὸ πένα καὶ τὸ παλα.

Σφουρικτραις εἰς τὸν Θόδωρο διάλυσαι νὰ σκουῖξῃ
κι' ἂν δὲν βαρβάραι σφύριξαι, νὰ τᾶκνῶνται, γρυσουῖξῃ.

Ἐσῶν γέρο μονομάχο Πιτ παλληκαριὰ καὶ νηστία
καὶ νᾶχη τὰ κουμπούρια του μὴ μαλαραρᾶ γερᾶτα.

Ἐσῶν Ράλλη δὲν σπαθαῖ ἐπὶ, τὸ πρῶτο πῶ μὴ γὰλο.
τὸ μὴν νὰ τᾶχη γιὰ τὸν Πιτ, γιὰ τὸν Δραγοῦμη - ἔλλο.

Ράσσα ἔσῶν Εὐταξία του καὶ Μυρσέρων μῆρα
καὶ μ' ἔχο πλάγιον βαρὺ νὰ ψάλλῃ τὸν Σειτῆρα.

Ἐσῶν Καρακῆνο ἀρχηγὸς τοῦ Καρακῆνου νᾶναι
κι' οἱ φίλοι Προεδρευτικοὶ λεπτοὶ νὰ μὴν τοῦ φῆνε.

Ροκᾶνα ἔσῶν Σταυροπούλου νὰ τοῦ βασιτᾶ τὸ ἔσο
γυρῶντας τὴν Πρόδοδο ἔσῶν Καρακῆνο πῶσο.

Εἰς τὸν Δραγοῦμη θυμητῶ, πῶ μ' ἔλλο νὰ μὴ μοιᾶξῃ.
κι' ὄλο σιστὸς καὶ λυγιστὸς τὸν Λόρδο νὰ ἄρμαξῃ.

'Στὸν Θεοτόκη, ποῦ μὴ σὶκ σὰν Κόντες καμαρώνει,
μὰ κοκκ' ἀπὸ τοῦ Μάϊφρατ νὰ τὴν ἔβαρβαρώνει.

Εἰς τὸν Σκουλοῦδ' ὑπομονὴ καὶ γέμματα κατ' εἶκον
ὡς δτου πάλιν Ἰπουργὸς νὰ γίνῃ τῶν Ναυτείκων.

Εἶδ' ἰγὰ τὸν Σιμόπουλον νὰ πῆ νὰ ξεθυμῶσῃ,
ποῦ θείσι τοῦ Ραῖσθ κἄν δὴν ἔμπόρσει νὰ δώσῃ.

Εἰς τὸν Παχὺ ποδήλατο γι' αὐτὰς τὰς περιστάσεις
νὰ τρίχῃ γρηγορότερα εἰς τὰς συνειδησεις.

Εἰς τὸν Βουδούρη Ρούσση καμπάνα γιὰ κουδοῦνι
καὶ 'ετοῦ Φραντζέζου Δουπουὶ νὰ μπαῖνῃ τὸ ρουθούνι.

Σκαρπινὰ εἰς τὸν Κανταρτζῆ, τὸν γέρο ντεμπεντέρη,
γιὰ νὰ τὸ βγάξῃ 'στὴ Βουλῇ σὰν γίνεται νυκτερί.

Εἰς τὸν Μακρῆ τὸν βρολιτζῆ βρολι τοῦ Παγανήνῃ
κι' εἰς κάθε στρούγγα νὰ κολλᾷ καὶ καθιμιά ν' ἀφίρη.

Τέρονο 'στὸν νέο Βάλληνα, τῆς Νάξου τὸν τένορο,
γιὰ ν' ἀκονᾷ τὴ γλώσσα τοῦ χωρὶς νὰ δίνῃ φέρο.

'Στὸν Κορομάντζο δὴο γλαλιὰ καλλίτερα νὰ βλέπῃ
κι' ὀλιγο μωγοσάπουνο νὰ πλύνεται σὰν πρίπει.

'Στὸν Ρούκη τοῦ Ξηροχωροῦ μὴ κόμ ἰλ φὸ μαγκοῦρα
τοῦ Κορομάντζου τοῦ κλεινοῦ νὰ φτεῖξῃ τὴν καμποῦρα.

Εἰς τὸν Βουλπιώτῃ ἡγήγορα ν' ἀφήσῃ τὰ καπρίτσα
καὶ νὰ μὰς 'πῆ τί σκίπεται μαζὶ μὴ τὸν Γρανίτσα.

'Στὸν Ὀριγῶνῃ τραγικούς κοθόνρους νὰ φορέσῃ
καὶ νὰ φωνάξῃ τοῦ Μακρῆ γιὰρὸ νὰ μὰς βαρίσῃ.

Μιὰ φουστάνιλα 'στὸν γνωστὸ Φωτῆλα τὸν ἀντάμη
νὰ πᾶθ τὴν σταφίδα μας 'στους Ρώσους νὰ ξεκάμη.

Φίσι 'στὸν Καλαντσόπουλον, 'στὸν Κουμανιώτῃ κάπα,
κι' ἀνάστημα κοντῆτερο 'στὸν γίγαντα τὸν Λάππα.

Εἰς τὸν Καλογερόπουλον καθρέφτῃ καὶ μποτιλιὰ
νὰ βλέπῃ μίσα καὶ 'στὰ δὴο τὰ νόστιμά τοῦ χεῖλι.

'Στὸν Νικο τὸν Καρέπαυλον, ἀτρόμητο λιμοντάρη,
δταν μαλλῶνον 'στὴ Βουλῇ νὰ μὴν τὸ σκαπούλαρη.

'Στὸν Γκιῶνῃ καὶ 'στὸν Φώσκαλον, τῆς Τήνου τὸ ζευγάρη,
ἕνας τὸν ἄλλον νὰ ροῦτᾷ εἰσαίμα παππᾶς γιὰ πλάρι :

'Στὸν Κανκάρη, τὸν Πατρῶν τὸ πρῶτο ἀργοντόπουλον,
μὲλι καὶ γάλα νὰ γενῆ μὴ τὸν Γεροκαστόπουλον.

Πόξα καὶ σεβαρότητα 'στὸν Ἀγγελοῦ τὸν Ρούφο
κι' ἕνα καινέριο νυκτικὸ γιὰ τὸν Ριζάκη σκούρο.

'Στὸν Χατζηπίτρο τὸν Κωσῆ μονόκλ κι' ἐν' ἀλογάκι
καὶ νὰ μὴν πολυτρῶνεται μετὰ τοῦ Χατζηγάκη.

Μία 'στὸν Προβελίγγιον Χαρίλαο περούκα,
ποῦχῃ τὸν συνανώματο 'ετοῦ κανονοῦ τὴν μπούκα.

'Στὸν Κρεσενίτῃ μαρτυρας νὰ γίνεταί τοῦ Ράλλῃ
δταν ἔκαινος μὴ τὸν Πίτ πηγαίνῃ νὰ τὰ βάλῃ.

Εἰς τὸν Μανίτα σκοπευτῆς ἐλευθέρου νὰ μείνῃ
ὡς ποῦ μὴ τὴ Σκοπεβολῇ κάθε σκοπὸς τοῦ γίνῃ.

Μιὰ νύφη γιὰ τὸν Ζίγγηλη, ποῦ νὰ τὴν λίνε τάκο,
καὶ γιὰ τὸ μῶσος προκοπῇ 'στὸν Τριανταφυλλάκο.

'Στὸν Στάθ, ὅπου ρίχτηκε 'στὸν Εὐταξία ἴλιγο,
ἕνα βαπόρι δίκροτο νὰ πᾶθ 'ετοῦ Τσιρίγο.

Μιὰ γλώσσα 'στὸν Μερλόπουλον νὰ τρίχῃ σὰν ροδάνι,
δὴο χεῖλι τοῦ Πακπαχελά καὶ δὴο τοῦ Δεληγιάννῃ.

Εἰς τὸν Ἰεραῖο Κριεζῆ καθὼς καὶ 'στὸν Σαχτούρη
νὰ ξεφουτρώσου Ἰπουργοὶ σὲ πρῶτο νταβατοῦρι.

'Στῆς Ναυκακτίας τὸν Ἴντσι καθὼς καὶ 'στὸν Σιαμῶνῃ
καπνὸ μωσχάτο Γιαντζι, ποῦ μερακλήδες κάνει.

'Στὸν Κουκουρίκο κόκορας μίς 'στὴ Βουλῇ νὰ γίνῃ
καὶ πρῶτος 'στὰ κοκόρια μας τὸ σύνθημα νὰ δίνῃ.

Γιᾶνο 'στὸν Σταμπολόπουλον, τὸ νεῖο τὸ παλληκαρι,
εὐαισθησίας χρώματα τὸ κάλλος τοῦ νὰ πᾶρη.

Καρτάλι ρουσεφιλίδικο 'ετοῦ Βώλου τὸν Καρτάλη
καὶ χαιρετίσματα πολλὰ ἐκ μέρους τοῦ Τοπαλή.

'Στὸν κύριο Ζυγομαλά νὰ φτεῖξῃ τὴν βελλὰδα τοῦ
γιατί κι' αὐτὸς Πρωθυπουργὸς θὰ ἔγῃ μὴ τὴν Ἑλλάδα τοῦ.

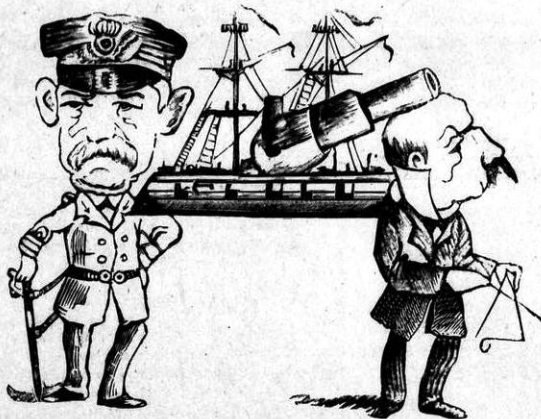
Εἰς τὸν Συγγρὸ τὸν κάμπτωχο παρα μὴ τὸ τουδαλί
καὶ μίς 'ετοῦ σπῆτι μου νάλλθῃ μπουρλότο νὰ μοῦ βάλῃ.

'Στὸν Μεσσονίχῃ νὰ μιλῆ γιὰ τὴν σταφίδα πάντα
κι' ἐπερωτήσεις νὰ γενεῖ δὶ' ὄλα τὰ συμπάντα.

'Στὸν Ἀγγελο τὸν Γεωργαντᾶ μὴ τὰ μικρὰ τοῦ πάσα
σπαθὶ νὰ κόβῃ σφύρικα τ' Ἀργίτικα τὰ πράσσα.

Εἰς τὸν Ἀλέκο τὸν Σκουζὶ μὴ τὰ χρυσὰ σαλόνια τοῦ
νὰ 'δοῦν χαρτοπουλάκι τὰ δύο μπαρμπετόνια τοῦ.

'Στὸν Κωνσταντῖνον Βαλτινὸ μὴ τὸν λίνε Κόντε
γιατί 'ετοῦ Βάλτου τὰ χωρὶς οἱ τίτλοι πᾶν ἄμυντε.

Κουκούλα εις τόν Κοκοσλή, και 'στ' άλλα τὰ κα τσούλια
νά δείξη ὅτι βάρονται και μ' ἄ π α υ τ α ις κουκούλια.

'Στόν Γεώργη Λύρα, φέροντα 'σπὴν Λιμπρά τὰ πρῶτα,
γιὰ τὸν φτωγὸ Τρικουπή του νὰ γράφεται μὴ γιῶτα.

'Στόν Κώστα Ζῶτο, ὀμαλεκτὸ τοῦ Λόρδου μας κριαρί,
νά χύνη τὰ Τρικουπικά ρουσερίτῃ μὴ τὸ φτιάρι.

'Στόν Νηόνιο τὸν Παυλόπουλο ἄλλῃ μετοῦρ νὰ πέρνη,
και βόλταις εις τὰ κόμματα νυχθημέρον νὰ φέρνη.

Εἰς τὸν Σωτήρη Κροκιά, δεινὸν ἰχθῆρον τῆς λίμας,
ν' ἀσκαζέται σὰν Ραλλικός τὸν Χατζηνικολῆ μας.

'Στόν Μαρκεζίνη τὸν Θωμά, πούχει μορφήν Ναρκίσσου,
Νερφίδες και πεντάμορφαις νὰ τοῦ φωνάζουν «ξυσου».

'Στόν Μάτσα τὸν περίφημο, πού ὅχει γιὰ δουλειά του
νὰ πιτσοκόβη τοὺς Ἰσθμούς, νὰ κόψη τὰ μαλλιά του.

'Στῆς Τριγωνίας τὸν Σκαλοτῶ και 'στον σπαθάτο Μάνισση
ἀπ' τοὺς πολλοὺς καυγάδες των νὰ πάρουν ἄγνη ἀνεσι.

Δημητριάδῃ τοῦ Σπανοῦ ἐν Ἀγγλικῷ Ξουράρι
μὴ τὰ πυκνὰ τὰ γένια του νὰ κἀνη πῆλ νισάρι.

Εἰς τὸν Μαρκεῖο ἑμαζα κι' Ἀβασσαλόμ μαλλιὰ
και πάντοτε νὰ ὄρισκεται μ' ἑμῖνα σὲ δουλειά.

Τῆς Ἀνδρου σὺκα μπόλικα 'στον νέον Ἐμπειρικό
και 'στον Καίρη μοναχὰ ἓνα μεγάλῃ σὺκο.

'Στόν καπνοπώλῃ Βουλευτῇ, τὸν Κώστ' Ἀγαθοκλῆ,
νά στείλῃ κάμποσο καπνὸ σ' ἑμὲ τὸν θερμακλῆ.

'Στόν Μίκο Λάμπρο τὸν ἰσχνὸ σὰν καλαμιὰς μπαστοῦνι
βέν ντί βιάλ, ἀρσενικό, και δυνατὸ μαντζούνι.

'Στόν Λιὰ τὸν Καλλιόπουλο, τὸν Ναυτικῶν Ξεφτίρι,
γιὰ τὸ χερσοφυλάκιο ἱλιπίδες και καρτίρι.

'Στόν Συριανὸ τὸν Μίνωα, τὸν Μπογιατζόγλου ἦτσι,
τοῦ Λόρδου τὸ ἀλάνθαστον 'σπὴ Σύρα νὰ κηρύττη.

Πολλῇ 'στον Βοκοτόπουλο ρητορικῇ φηγοῦρα
και γρίνια μ' Ἀμμοπλοικοῦς κι' ἀτίλειωτη φαγοῦρα.

'Στόν Ζωηλοπίτη τὸν λιανὸ μακρὸ Ἑβραίου μουσι
και τὴν ἄροσιὰ τῆς φυλακῆς 'στον Τάχη τὸν Γιαννεῖση.

'Στούς νέους Ραβασόληδες γιὰ μπόμπαις νὰ παρλάρουν
κι' ὄλο κροτίδες ἀπ' ἑμπρός κι' ὀπίσω ν' ἀμολάρουν.

Εἰς τοὺς Ρωμηούς, πού πάντοτε τοὺς κατακαμάρουν,
τὰ φάσκελα τὰ τακτικά, πού πέρουν κάθε χρόνο.

Ἄν σ' ὄλους δὲν ἔχαρισμα, μὰ νὰ μᾶς συγχωρήσετε,
και τώρα κἀτι και σ' ἑμᾶς σίς πρέπει νὰ χαρίσετε.

Μὴ τούτῃ μας τὴν κλασικῇ κακομοιριά και φῶρα
ἑρίτος εἶναι ὄυσκολο νὰ κἀνω σ' ὄλους ὄδρα.

Σ' έναν χαβα καινούριο πολύ βαρύ κι' άργό
δ Μπουμπουλή τὰ λέει μὲ τὸν Πρωθυπουργό.

'Αρχιμνή κι' άρχιχρονιά κι' άρχή τὸ νέου χρόνου
καὶ μὴν ἀκούτε τῆς βροχῆς τοῦ καθὲ φαρμακίου.
'Στὴ ράχη φορωθήκαμε τὴ Μαύρη μας τὴ Μοῖρα
καὶ ψάλλομε τὰ κλάντα 'στους μαχαλαῶς γύρα.

'Δίστε καλάθι μιά φορά εἰς τὴ γερή μας πλάτη,
ὅπου τὴν ὥρα κι' ἴκοσι 'μπορεῖ τὸ κάθε μίλιμα ...
θὰ πάμε νὰ τὸ δεῖξωμι κι' ἀπάνω 'στὸ Παλάτι
γιὰ νὰ γερῇ κι' ὁ Βασίλης μαζί μὲ τὴ φαμῆλια.

Αὐτὰ τὰ θεοκάραβα, ποῦ τ'ἔζαμπα τάγοράσαμε
καὶ τὸ Σιβάχ θαλασσοῦ τὰ βάσανα φαρμάσου,
μας λὶν πὼς θὰ τὰ βγάλουσι εἰς τὴν δημοπρασίαν
καὶ γιὰ τοὺς τόκουσι θὰ γενούσι ἰσπερινὴ θυσία.

'Ἄλλ' ἔνοια σας, μωρὲ παιδιά, κι' ἂν μὰς τὰ καταγῆσουσι
τὰ ξακουστὰ καραβία μας ποτὲ δὲν θὰ ζεπίσουσι,
καὶ ὄχιως κἂν νὰ βγάλουσι κανὲν ἄπ' τὰ σφυράρα
θάναι φοβίρ' ἀόμοια σὲ καθεμιά μαγάρια.

Χαρὰ σ' ἔμας, χαρὰ σὲ σας, χαρὰ 'στὴν Βασιλείαν...
τὰ τρία θεοκάραβα θὰ μὰς καλοκαρδίσουσι...
ἔπαναστάται τὰ ζητοῦν κι' ἀπὸ τὴν Βραζιλία
τὸ Ριον 'Ιανίρον μ' αὐτὰ νὰ βομβαρδίσουσι.

'Ἄλλ' ἔνοια σας, μωρὲ παιδιά, κι' ἔμας δὲν τὰ πουλούμε,
πάντα μὲ τὰ κανόνια τὸν τὸν κόμπο θὰ χαλούμε,
καὶ κάλλιο τῆδεμα πῆτα μὰς νὰ γλιώρουσι σὲν γάτσι
καὶ μὲν μίλι ἔγρασι νὰ τρώγομε κι' ἀκρίδες,
παρὰ χωρὶς πολεμικαῖς νὰ ζήσομε φραγάται,
ποῦ σκιάζουσι τοὺς κοκοβόσι, τῆς γόπης καὶ μαριόσι.

'Αρχιμνή κι' άρχιχρονιά καὶ μποῦμι μιά μπαταρία
κι' Ἄν Βασίλης ἔρχεται ἀπὸ τὴν Καισαρεία,
νὰ διακαρτέρησι τὸν δανιστῶν μὰς δείγμασι
καὶ βασιλότα δεῖξί κι' ἄρισतरὰ μὰς ρίχουσι.
Βασίλη μου, τί γίνεσαι; ... Βασίλη, τί θὰ γένῃσι; ...
Βασίλη, ποῦθεν ἔρχεσαι; ... Βασίλη, ποῦ πηγαίνεσι; ...

— 'Απὸ τὴν Λόντρα 'πέρασα κι' οἱ φίλοι σας 'Εγγλέζοι
ἐπιχύνουσι μὲ συλλογὴ σ' ἕνα μακρὸ τραπέζι...
μεγάλος θῆνος καὶ βρυμέ... τῆς τριχῆς τὸν μαδοῦν
καὶ μῆτε κἂν ζωγραφιστοῦσι δὲν θύλου νὰ σας 'δοῦν.
Κουράγιο, τοὺς ἐρώναξ, ὑπομονὴ κομμάτι
κι' ὁ Ἄρδος ντύρουσι στίκεται ἀπάνω 'στὴν βαλβίδα,
κι' αὐτοὶ μ' ἀγρικουττάζαν μὲ γουρλωμένο μάτι
κι' οὔτε πουτῆγαισι μὸδῶσαν μ' Ἑλληνικὴ σταγιά,
καὶ μούπαν ἀντιπρόσωπο τὸν Τσίτσου πὼς θὰ στείλου
νὰ μάθῃ τί σας ὀφείλαν καὶ πόσα σας ὀφείλου.

— Κι' ἀπ' τὴ Γαλλία 'δραβηκα, τὴν πρώτη φιλενάδα σας,
κι' ἔκλεινη σῶνει καὶ καλὰ γυροῦν τὴν ἀμάδα σας,
κι' ἂν στίγματα 'στὸν Βασιλέα δὲ Μοντολὸν προσφῆρι
μὰ καθεμιά ἔρημηρὴ καὶ Παρισιάνια τσούπα
μὲ γλώσσα Παρισιάνικη καὶ τεταμένω χίρι
ψάλλει γιὰ σας, Μυλλόρδε μου, ὅσα δὲν σέρι' ἢ σκούπα.

— 'Ἐπέρασα γιὰ μὴ στιγμὴ κι' ἀπὸ τὴν Γερμανία,
τὴν προσφιλὴ σας συγγενὴ καὶ πρώτη συμπεθῆρα,
κι' ἔκλεινη μὲ μουγγιρίματα καὶ μὲ θυμοῦ μαγία
ζῆρει τὰν συμπεθῆρον τῆς νὰ κόψῃ τὸν ἄχη.
Σκακῶσι, μωρὲ Φερρλοῦγγῆσι, 'στους συμπεθῆρον ἴπα,
κι' αὐτοὶ μὲν 'κόψαν μὲ φωνῆσι τὴ δυνατὴ μου φόρα,
κι' ἐρώναξαν πὼς οἱ Ρωμηροὶ δὲν ἔχουν ὀδύλου τσίπα
κι' ὄλοι τὸν ἰβλαπτήρησαν χίλιασι φοραῖς τὴν ὥρα,
ποῦ τοὺς κατῆθη κι' ἔακαν μὲ τοὺς Γωμηροῦσι χωρὶς
καὶ τὸν μετὰ τὸν 'βρίκαμε μὲ τὸν Ρωμηροῦσι χῆρι.

— Ἄν Βασίλη, τί μὰς λὶς καὶ πὼς μὰς χολοσκάνεσι;
φάγι μελομακάρονα τὸ στόμα νὰ γλυκάνῃ.

— Ἄμ' τί νὰ φάω καὶ νὰ πῶ, ποῦ τίποτα δὲν 'βρίσκω,
καὶ παίζε κι' ἢ κοιλίσα μου μαζί σας Καραῖοσι;
'Ἄχ! ἄρῃσι μὲ, Ἄρδος μου μὲ τὰ 'ψηλὰ φωκιά,
καὶ ὁῶστε μου γιὰ γλιώκουσι φαρμακομῆν φῆλα.

— Γεῖσι σου, Μπουρλότε θαυμαστὴ... μ' ἕνα μεγάλο σκίρτσου
ἰσὺ μὲ τρόπο ἔρρεσι τὸν ἕνα κι' ἄλλον ἔρρεσι...
Μυλλόρδε, ποῦ κτύπησε... Μυλλόρδε, ντύρουσι σῆμα,
κι' ὄλους ἰσὺ τοὺς ἔρρεσι τὸν πρώτο πρώτο λῆμα,
κι' ἰρῶφῆσισι σιγὰ σιγὰ τὰ δανεικὰ τὸν πλοῦτη
μὲ τὸ μεγάλο σφόλο σου καὶ μὲ τὸ μπαλαμοῦσι,
κι' ἄπ' ὅσους ἔπαζαν μὲ σὲ κανεῖσι δὲν ἔλιβε σῶσι
κι' ἄπ' ὄλους ὀνομάζεσται μπαλαμοῦσιτῆρι πρώτος.

Μ' ἔκλεινα τὰ τερτίπια σου, Σωτήρα, τὰ καπάτα
ὡς τώρα μόνον τὰ μισὰ τοῦς 'πῆρσι μὲ τὴ φάτα,
ὄμως σὲν πρωτομάστορος καὶ πρωτοκατῆγῆρι
'μπορεῖσι καὶ τῆρα τὰτάρτα 'στὸ μῆλλον νὰ τοὺς πάγῃσι,
κι' ἂν μὲ τὰ τέρτασι παίζουσι κι' ἂν παίζουσι μὲ τὰ σῶτα
κι' ἔτσι κι' ἄλλοις 'στὴ ράχη τὸν θὰ σκάσουσι μπουρλότα.

'Αρχιμνή κι' άρχιχρονιά, καὶ τοῦτο τὸ καραβί
ἔς βλέπει καθὲ μπουνταλάσι καὶ τῆς Φραγκίσισι κουτάβι.
'Αρχιμνή κι' άρχιχρονιά καὶ μποῦμι μιά μπαταρία
κι' Ἄν Βασίλης ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἑσπερία.
Σκορπῆ γαρτὶ 'στους δανιστοῦσι καὶ μὲ τὸ δῶδ τοῦ χίρι,
κρατεῖ λῆθῆσι καὶ κερὰ καὶ μαῖρα βουλοκίρρα,
πετῆ 'στὰ μούτρα τὸν Ρωμηρῶν σουπῆσι καὶ καλαμάρια,
βαστῆ καὶ γιὰ τῆς ράχῃσι τὸν γαῖθουρῆνὰ σαμάρια.

'Αρχιμνή κι' άρχιχρονιά... τὸν κόσμο τὸν 'ταράξαμε
καὶ μὲ τὴ Μαύρη Μοῖρα μας οἶα, παιδιά, κι' ἀράξασα,
καὶ πρὸς τὴν τῆς στρουγγῆσι μας, τοῦ κράτους καὶ τοῦ θρόνου
τέρτσουσι νὰ ξαναφῆρωσι τοὺς δανιστοῦσι τοῦ χρόνου.

'Στους Ρωμηροῦσι τοὺς βόας-βοῖσι
πάντα χρόνουσι ἀκρίβουσι,
καὶ 'στους ξένουσι τοὺς γκαθῶσι
καὶ μεγάλουσι παλῶουσι
ἕνα κόκτινο βολῶσι.

**Καὶ ὄλλοις ποικιλίας,
μὲ ἄλλουσι λόγουσι ἀγγαλλῆσι.**

Δαμπρόν 'Ημερολόγιον τοῦ Μίλου Φωτιῶδη
μὲ πρῶματα, μὲ ὀρθάματα, κι' ἐκονογραφήμιον,
ὡς τρέφῃ δὲ πρὸς ἀγορὰν καθένος ὁὲν ζαρκάσι
γιατὶ θὰ πᾶν τὸ 'βρῆ σκεδὸν ἐξουλομένημιον.
Γιούρρα ὁ αὐτὸν τὸν μνημονῆσιν ὅσιν πενασημένωσι λῆκοι...
'Ημερολόγιον οὐστὸ καὶ πρῶμα θεσφῆρι.